

EGOZA

Rīgas Zolitūdes ģimnāzija

**Sākumskolas skolēnu
dzīve**

**Valsts svētku dienas mūsu
skolā**

**Debašu turnīrs starp
skolām**

**Intervija ar skolotāju un
direktora vietnieci**

Ziemassvētki mūsu skolā

Kā dzīvoja un ko darīja sākumskolā oktobrī, novembrī un decembrī?

Nemanot paskrēja pirmais pusgads. Kāds viņš bija pašiem mazākajiem mūsu ģimnāzijas skolēniem? Tūlīt iepazīstināsim.

Oktoobra mēnesis ir tāds īsāks, jo pa vidu skolēniem ir rudens brīvlaiks. Bet tomēr mazie paspēja šo to izdarīt un uzzināt daudz ko jaunu.

No 7. līdz 11. oktobrim sākumskolas skolēniem norisinājās ikgadējā Karjeras nedēļa, kurā piedalījās katras klases vecāki, lai iepazīstinātu savus mazos ģiparus ar kādu interesantu profesiju.

Skolēni piedalījās arī tematiskajā nedēļā: bija lietišķā diena, dubultnieku diena, varoņu un ķirbju diena, glamūrā, jeb leopardu diena.

Skolēniem tas ļoti patīk un viņi labprāt piedalās.

Neiztikām arī bez saldumu dienas, jeb Helovīnu dienas. Tie vienmēr būs mazo bērnu visgaidāmākie saldumu svētki. Tika sagādāti kostīmi, dekorācijas, sanesti dažādi saldumi, izrotātas klases, novadītas viktorīnas, bet, galvenais, skolēni tika iepazīstināti ar šiem svētkiem, kas tie tādi ir un kāpēc mēs tos tā gaidām un atzīmējam.

Tad nāca novembris – Patriotu mēnesis.

Tāpat, kā mūsu valstī, arī skolā, katrā klasē norisinājās svinīgā klases stunda, kas veltīta Latvijas Republikas Proklamēšanas dienai. Tas notika īpašā gaisotnē, jo jūtams lielās Latvijas jubilejas tuvums. Ar lielu atbildību un lepnumu sajūtu visi mazie skolēni gatavojās šiem svētkiem: zīmēja apsveikumus, mācījās Latvijas himnu un dziesmu: “Dzimšanas diena Latvijai”, skatījās video par Lāčplēša dienu, par Latvijas karoga vēsturi, starpbrīžos klausījās un dziedāja patriotiskās dziesmas, mācījās par novadiem, upēm, simboliem. Klases stundās tika nodziedāta Latvijas himna, bērni bija saģērbušies svinīgajā apģērbā un pie apģērba katram bērnam bija piesprausta sarkanbaltsarkanā lentīte, lai apliecinātu savu piederību un patriotismu valstij, skolai, pašam sev.

Mūsu klases skolnieces piedalījās svētku koncertā ģimnāzijas aktu zālē, kas bija veltīts Latvijas dzimšanas dienai. Daudzi dejoja deju studijā, daži dziedāja 1.klasnieku ansablī.

Ar skolas somas starpniecību visiem 1.klasniekiem tika piedāvāta interesanta nodarbība: "Latviešu tautas mūzikas instrumentu pasaulē". Pasākums ietvēra sevī šādus jautājumus: iepazīnās ar dažādiem mūzikas instrumentiem, noskaidroja, no kāda materiāla mūzikas instrumenti tika gatavoti, klausījās, kā instrumenti skan, uzzināja, no kādas grupas tie ir (stīgu, pūšamie, sitamie, taustiņu), uz vietas izveidoja ansabli, ar piedāvātajiem mūzikas instrumentiem, sarunas laikā skolēniem bija izdalīti mūzikas instrumentu attēli un laika gaitā vajadzēja atpazīt, kas viņiem rokās un jāizveido puzzle no mūzikas instrumentiem.

Skolēni bija sajūsmā par tik interesantu un radošu mācību stundu, ka savas emocijas viņi aiznesa līdz savām mājām un vecāki sūtīja paldies vārdus par tādu iespēju.

Decembris iesākās ar to, ka mēs sākam gatavoties Ziemassvētkiem un Jaunajam gadam.

Lai radītu bērniem svētku gaidīšanas sajūtu, katras klases vecāki izrotāja saviem bērniem klašu telpas. Ar visu pirmklasnieku palīdzību tika izrotāts gaitenis. Katra klase no gabaliņiem izveidoja savu lielo egli un izgatavoja no papīra Ziemassvētku rūķi.

Skolas soma uzdāvināja visiem pirmklasniekiem cirka izrādi: "Bufonāde". Jautra un pārsteidzoša cirka izrāde komiskas aktiermākslas manierē. Skolēni tika iepazīstināti ar klaunādes klasiku, kuru caurvij cirka akrobātika, komēdija, jestrums un vieglums.

Izrādes galvenais vēstījums ir atgriešanās bērnībā, kur māsa ar brāli parāda to, cik svarīgi ir spēt saglabāt savu iekšējo bērnu jebkurā vecumā.

Pirmklasniekiem bija lieliska iespēja noskatīties animācijas filmiņu: "Straume". Emocijas bija dažādas, no smiekliem, līdz asarām.

Tad bērni beidzot sagaidīja Ziemassvētku eglīti, ar dāvanām, visdažādākiem pārsteigumiem no rūķiem, vecākiem, skolotājiem. Aktu zālē bija uzaicināti cirka meistari, kas radīja bērniem interesantu, krāsainu, muzikālu atmosfēru.

Skolēni varēja atrādīt savus tērpus, kas domāti svētku sajūtai, pēc tam visas klases devas pa savām klašu telpām, lai turpinātu svinēt svētkus jau savā mazajā kompānijā. Klases ietvaros visiem bija dažādi pasākumi, bet bez dāvanām mājās neaizgāja neviens bērns.

Pēdējā mācību nedēļā mūs atkal iepriecināja tematiskā nedēļa. Mums bija pidžamu diena, Ziemassvētku varoņu diena.

Bet, pēdējā dienā visu sākumskolu iepriecināja mūsu pašu skolas teātra studija, kuru vada L.Vasjutoviča. Bērniem tika parādīta neliela Ziemassvētku izrāde par draudzību, izpalīdzību. Mūsu skolas deju studija: "Fuete" nodejoja mums ļoti fantastiski skaistu deju. Tas bija tik sirsniņi un mīli.

Tad mēs devāmies pelnītā ziemas brīvlaikā!

**Rakstu sagatavoja LV un literatūras skolotāja,
1.c/4.c klases audzinātāja – Kristīne Dombrovska**

Skolotāju diena

Skolotājs. Tik parasts un tajā pašā laikā tik nozīmīgs vārds.

Skolotājs ir tas, kas atver mums durvis ar nebeidzamām iespējām. Skolotājs ir tas, kas vienmēr uzklausa. Viņš vienmēr palīdzēs un norādīs pareizo ceļu, neskatoties uz to, cik daudz reižu tu klupsi un nezināsi, ko darīt tālāk. Skolotājam, kā par brīnumu ir daudz pacietības:) Nekad nesapratu, kā tā var – no gada uz gadu mācīt un atkārtot vienu un to pašu, labot vienas un tās pašas kļūdas, klausīties vienas un tās pašas atbildes uz tādiem pašiem jautājumiem kā iepriekšējos gados un, neskatoties uz to, turpināt mācīt, turpināt palīdzēt un turpināt uzklausa. Skolotājam katru gadu mainās skolēni, atnāk jauni, aiziet pieaugušie un viņš atceras katru – katra vārdu, katra īpatnības, katra raksturu. Viņš zina, kādam skolēnam kāda pieceja ir vajadzīga, un viņš visu to atceras no galvas. Tas ir neiedomājami!

Rīgas Zolitūdes ģimnāzijas skolotāji nav izņēmums. Es gribētu pateikt paldies, ka jūs, mīlie skolotāji, vienmēr esat klāt un gatavi palīdzēt, un nākt pretī. Es jau esmu 12. klases skolniece, tāpēc tas ir mans pēdējais gads mūsu skolā un, domājot cik daudz pazīstamu un jau tik tuvu seju es vairs neredzēšu nākamgad, paliek skumji. Paldies, ka pavadījāt šos ilgos un tajā pašā brīdī tik ātri pagājušos 12 gadus ar mani!

Skolotāju darbs ir ļoti grūts darbs. Skolotāji, es ceru, ka Jums vienmēr būs spēks turpināt savu darbu un atvērt iespēju durvis, un atbalstīt vēl vairāk skolēnu. Paldies Jums! Lai jauka Skolotāju diena!

Nikole Tarvide 12.B

Lāčplēša diena

Lāčplēša diena kalendārā noteikta kā atceres diena – Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas diena. Lāčplēsis ir simbolisks latviešu tēls, kas ir aprakstīts literatūrā un filmās. Lāčplēsis simbolizē tautas diženumu, bet viņa varonība simbolizē cilvēka drošsirdību, aizstāvot dzimteni no iebrucējiem. 1918. gada 18. novembrī tika nodibināta Latvijas valsts. Taču tās pastāvēšanu smagās kaujās nācās aizstāvēt pret bijušo Vācijas un Krievijas impēriju piekritējiem un Padomju Krievijas Sarkanu armiju. Šīs cīņas vēlāk nodēvēja par Brīvības cīņām. 1919. gada 11. novembrī Latvijas armija sakāva Bermonta vadītos vācu un krievu baltgvardu spēkus Rīgā un atbrīvoja Daugavas kreiso krastu. Uzvara pār Bermonta armiju nodrošināja Latvijas neatkarības nostiprināšanos un valsts pastāvēšanu. Šis datums ir simbolisks, jo raksturo brīdi, kad sabiedrība apvienojās un smagās cīņās uzvarēja labi bruņotu, skaitliski pārāku ienaidnieku. 11. novembrī tiek pieminēti karavīri, kas izšķirošajā brīdī labprātīgi ziedoja savas dzīvības Latvijas valsts pastāvēšanas labā. Tāpēc šis datums kļuvis par simbolu latviešu karavīru uzvarām Brīvības cīņās un ir atbilstošs brīdis, kad atzīmēt visos karos cīnījušos Latvijas brīvības cīnītāju piemiņu. Arī citās Rietumvalstīs atzīmē 11. novembri, taču sakarā ar citu notikumu gadu iepriekš – Kompjenas pamiera noslēgšanu 1918. gada 11. novembrī, kas nozīmēja Pirmā pasaules kara beigas.

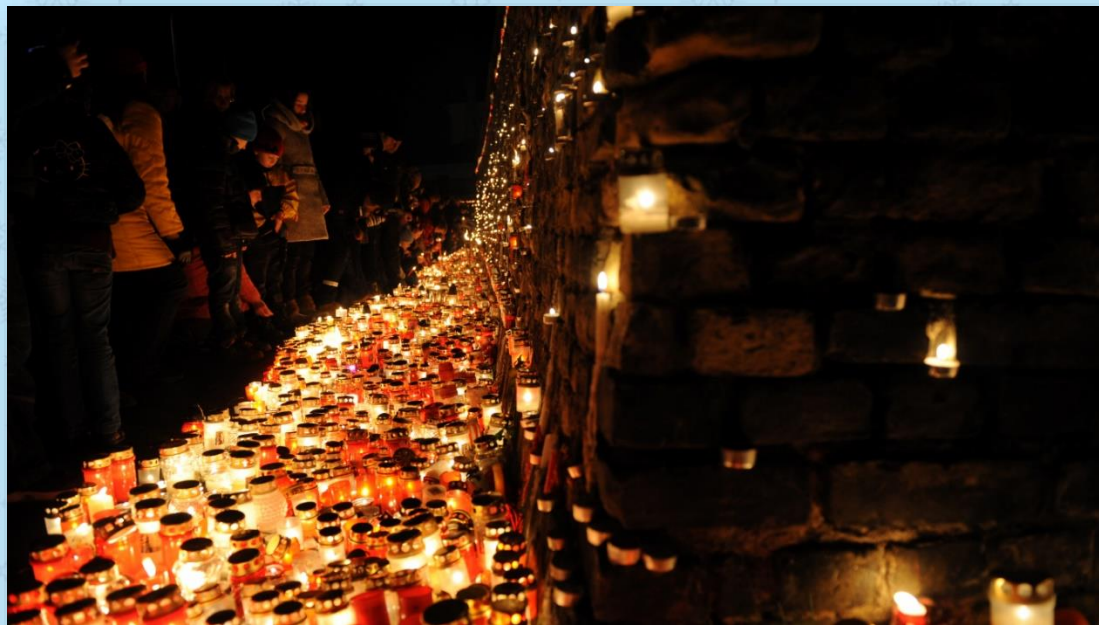
11. novembra vēsturisko notikumu izklāsts

Pēc sakāves Cēsu kaujās 1919. gada jūnijā, saskaņā ar 3. jūlijā noslēgto Strazdumuižas pamiera līgumu, vācu karaspēkam visdrīzākajā laikā bija jāatstāj Latvija. Taču vācu ģenerālis Rīdigers fon der Golcs nedomāja pildīt šo noteikumu. Vācu karaspēks tika apvienots ar krievu virsnieka Pāveta Bermonta militārajiem spēkiem vienotā Rietumkrievijas brīvprātīgo armijā, un tā 8. oktobra rītausmā sāka uzbrukumu Rīgai. Bermonta vadītie trīs armijas grupējumi no Jelgavas caur Jūrmalu, Olaini un Ķekavu strauji lauzās uz Latvijas galvaspilsētu. Par spīti Latvijas armijas pretestībai, Bermonta komandētās Rietumkrievijas brīvprātīgo armijas triecieni piespieda latviešu karavīrus atkāpties pāri Daugavai. Uz Juglas pusi plūda bēgļu straume. 10. oktobrī Rīgas un visas Latvijas liktenis, kā toreiz rakstīja, „bija mata galā”, taču Latvijas armijai sīvās cīņās šajā dienā izdevās apturēt ienaidnieku pie Daugavas tiltiem. 15. oktobra rītā pa Dzelzs tiltu no Daugavas labā krasta Rīgā uz Pārdaugavu uzbrukumā devās aptuveni 100 brīvprātīgo. Viņu uzdevums bija novērst pretinieka uzmanību no Daugavgrīvas – galvenā uzbrukuma virziena. No rīta soļodami pa Rīgas ielām, lai dotos triecienā cauri pilsētai uz Daugavmalu, karavīri dziedāja “Div’ dūjiņas”. Viņi nojauta, ka daudzi vairs neatgriezīsies. Šo cīņu epizodi – uzbrukumu pāri Dzelzs tiltam – tēlnieks Kārlis Zāle vēlāk iemūžināja Brīvības pieminekļa cilnī. Tajā pašā dienā notika Latvijas armijas galvenais uzbrukums, ko atbalstīja Lielbritānijas un Francijas karakuģu artilērija. Šo Antantes lielvalstu karakuģi veica intensīvu Daugavgrīvas, Bolderājas, kā arī bermontiešu pozīciju aizmugures apšaudi. Sabiedrotie palīdzēja Latvijai brīdī, kad pārlicinājās, ka Latvijas armija ir spējīga sekmīgi turpināt aizstāvēšanos. Pārceļot pāri Daugavai desantu, vajadzēja atgūt Bolderāju, lai vēlāk no turienes varētu turpināt uzbrukumu. Ar nelieliem zaudējumiem Latvijas armijas daļas ieņēma svarīgus stratēģiskus objektus – Daugavgrīvas cietoksni un Bolderāju. Latvijas armija pārņēma iniciatīvu. 16. oktobrī uz Daugavas kreiso krastu pārcēlās visa Latgales divīzija. 1919. gada 11. novembrī Latvijas armija sakāva Bermonta vadītos apvienotos vācu un krievu spēkus Rīgā.

Līdz novembra beigām – decembra sākumam Latvijas karaspēks dzina ienaidnieka bruņotos spēkus ārā no Latvijas. Uzvara pār Bermonta armiju nodrošināja Latvijas neatkarības nostiprināšanos un valsts pastāvēšanu. Bermonta armijas sakāve ļāva Latvijas valdībai 1920. gada sākumā koncentrēties uz bruņotu cīņu austrumu frontē pret Sarkanu armiju, sekmīgi pabeidzot visas Latvijas teritorijas atbrīvošanu no ārvalstu iebrucējiem. Pēc uzvaras 11. novembrim tika dots Lāčplēšu dienas nosaukums. 1920. gadā tika nodibināts Lāčplēša Kara ordenis, ko piešķīra par nopelniem Latvijas Brīvības cīņās. Pēc Latvijas okupācijas un valstiskās neatkarības likvidēšanas 1940. gadā svinēt Lāčplēšu dienu aizliedza. Pēc Latvijas valstiskās neatkarības atjaunošanas saskaņā ar 1990. gada 3. oktobra likumu Lāčplēša diena kalendārā tika noteikta kā atceres diena.

Latvijas Vēstures mazās bibliotēkas atbalsta fonds

Lāčplēša dienas svētki mūsu klasē

11. novembris ir īpaša diena, kad Latvija piemin savus varoņus un atzīmē Brīvības cīņu atceres dienu. Šogad mēs, mūsu 11.a klase, Lāčplēša dienu svinējām ar dažādām aktivitātēm, kas ļāva mums ne tikai iepazīt Latvijas vēsturi, bet arī kopā pavadīt laiku jauki un patriotiski.

Svētki sākās ar nelielu klases stundu, kur mēs pārrunājām Lāčplēša dienas nozīmi un atgādinājām sev par tiem, kas cīnījās par Latvijas brīvību. Kā īpašu aktivitāti veicām Kahoot spēli, kurā piedalījās visi klasesbiedri. Spēle bija saistīta ar Latvijas vēsturi, īpaši Brīvības cīņām, un katrs varēja pārbaudīt savas zināšanas par varoņiem un nozīmīgiem vēsturiskiem notikumiem. Atbildes tika sniegtas ātri un ar entuziasmu, jo visi vēlējās pierādīt savu zināšanu spēku! Beigās arī noskaidrojām labāko skolēnu trijnieku.

Pēc spēles, lai radītu patiesi svētku sajūtu, mēs visi pulcējāmies ap svētku galdu, kuru ar lielu prieku sagatavoja mūsu klasesbiedri. Pie galda bija ne tikai tradicionālās aukstās uzkodas, kā augļi un cepumi, bet arī dažādi īpaši gardumi, kurus sagatavoja mūsu meitenes, lai visus priecētu. Viņas bija pagatavojušas garšīgas kūkas un uzkodas, kas veidoja vēl lielāku svētku sajūtu. Mēs baudījām mājās gatavotus gardumus, priecājoties par katru mazo mirkli kopā.

Svētku laikā mūsu zēni izdomāja īpašu pārsteigumu – viņi sagatavoja latviešu dziesmu sarakstu, kas skanēja visā klasē. Tas radīja īstu svētku atmosfēru, un mēs dziedājām līdzī, izbaudot kopābūšanu un lepnumu par savu dzimteni. Turklāt zēni ne tikai dziedāja, bet arī jokoja un piedāvāja jaunas izdarības, kas vēl vairāk uzmundrināja visus un lika pasmieties. Tas piešķīra svētkiem jautrību un vieglumu, vienlaikus saglabājot cieņu pret tradīcijām.

Svētku noslēgumā mēs visi izteicām savus vēlējumus Latvijai, rakstot īsus vēstījumus, kuros izpaudām pateicību par mūsu valsti un tās brīvību. Šīs domas tika saglabātas kā ausekļa zīmes, kas atgādināja par mūsu kopīgo laimi dzīvot spēcīgā un brīvā Latvijā.

Lāčplēša diena mūsu klasē bija ne tikai iespēja atcerēties vēsturi, bet arī radīt brīnišķīgu kopības sajūtu, daloties dziesmās, jokos un svētkos. Šādi pasākumi palīdz veidot mīlestību pret Latvijas vēsturi un nacionālajiem simboliem, kā arī stiprināt klases kopības sajūtu.

Fakti, kas katram jāzina par 18. novembri

1918.gada 18.novembrī Latvijas Nacionālajā teātrī tika pasludināta neatkarīga Latvijas valsts. Šī diena Latvijā ir svētku diena – nestrādā valsts iestādes un lielākā daļa privāto uzņēmumu, notiek dažādi pasākumi visas dienas garumā. Vienlaikus vēstures liecības norāda, ka proklamēšana 1918.gada 18.novembrī bija iespējama, pateicoties labvēlīgai starptautiskajai situācijai Pirmā pasaules kara izskaņā, uz kuras fona latviešu nacionālie spēki vienojās valsts dibināšanai.

Kā tas sākās?

Sabrūkot karā novājinātajām impērijām, ģeopolitiskie, militārie un sabiedriskie apstākļi savas valsts dibināšanai pavērās virknei to pakļautībā dzīvojošo tautu. Krievijas un Vācijas tvēriena atslābšana radīja šādu izdevību arī latviešiem, lietuviešiem un igauņiem Baltijā. 1918.gada 3.martā Brestļitovskā boļševistiskā Krievija parakstīja līgumu, ar kuru faktiski pārtrauca dalību Pirmajā

pasaules karā, atsakoties arī no bijušās cariskās impērijas valdījumiem tagadējās Latvijas teritorijā, kas nonāca vācu rokās. Savukārt 11.novembrī iekšējā sabrukuma draudu priekšā Vācija parakstīja pamieru ar Antantes valstīm. Jau pirms Pasaules kara Eiropā virvoja izteikti nacionālistisks noskaņojums, kas bija arī viens no kara cēloņiem, bet tā gaitā sevi pieteica tautu pašnoteikšanās princips kā jauna starptautisko attiecību norma, kuru izvirzīja ASV prezidents Vudro Vilsons, paziņojot, ka nākotnē mieram jābalstās uz “lielu un mazu, vāju un stipru tautu vienlīdzīgām tiesībām uz brīvību, drošību un pašpārvaldi”.

Politiskie spēki vienojas Tautas padomē

Vēstures liecības norāda, ka ideja par Latvijas valsti parādījās 20.gadsimta sākumā, taču – kā par autonomiju Krievijas sastāvā. Vēl 1917.gada sākumā, ticot Krievijas demokrātiskas attīstības iespējai, populārs bija sauklis: “Brīva Latvija brīvā Krievijā!”. Taču, pieaugot bažām, ka kara gaitā nākamās Latvijas teritorija varētu tikt sadalīta starp Krieviju un Vāciju, latviešu politiskajā elitē arvien aktuālāka kļuva ideja par nacionālu un neatkarīgu Latvijas valsti. Šo pārliecību stiprināja cerība par sabiedroto uzvaru karā un

ticība Antantes valstu atbalstītajai tautu pašnoteikšanās idejai. 1917.gada rudenī tika izveidotas divas galvenās latviešu nacionālās politiskās organizācijas – Demokrātiskais bloks un Latviešu Pagaidu nacionālā padome (LPNP). Pirmo no tām pārstāvēja tādi pazīstami sociāldemokrātu politiķi kā Pauls Kalniņš, Mārgers Skujenieks, Fricis Menders, kā arī Zemnieku savienības līderi Kārlis Ulmanis, Miķelis Valters un citi. Savukārt LPNP rindās darbojās Ādolfs Klīve, Arveds Bergs, Jānis Čakste, Voldemārs Zamuels, Zigfrīds Meierovics, Kārlis Skalbe. Demokrātiskā bloka darbība sākotnēji balstījās uz latviešu pašnoteikšanās tiesību panākšanu vācu okupācijas apstākļos un ar sociāldemokrātu starpniecību regulāri aktualizēja šo jautājumu Vācijas parlamentā, līdz 1918.gada oktobrī iesniedza Vācijai paziņojumu par latviešu tautas gribu veidot starptautiski atzītu Latvijas valstisko neatkarību un sagaida vācu okupācijas spēku atvilkšanu.

Lai dzīvo demokrātiskā Latvija!

Latvijas Republika tika proklamēta 1918.gada 18.novembrī plkst. 16 II Pilsētas teātrī, tagadējā Nacionālajā teātrī. Svinīgo sēdi atklāja Tautas padomes priekšsēža vietnieks Gustavs Zemgals, jo pats J.Čakste, kurš dzīvoja Jelgavas pusē, uz nozīmīgo pasākumu nebija ieradies. 17.novembrī Tautas padome viņu par savu priekšsēdi ievēlēja aizmuguriski, uzaicinot piedalīties 18.novembra aktā ar telegrammas starpniecību. Neierašanās iemesli nav skaidri zināmi; tiek pieļauts, ka tās pamatā varētu būt nesaskaņas starp LPNP

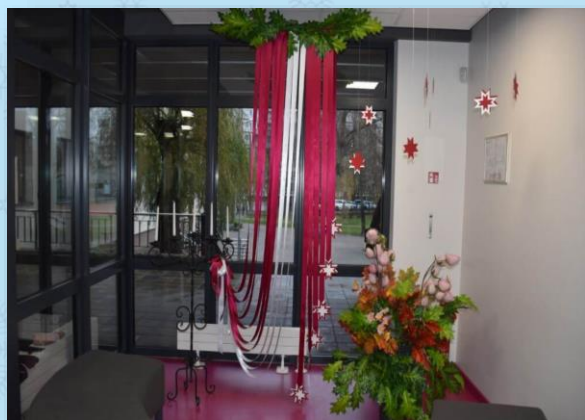
un Demokrātiskā bloka politiķiem. Pēc 1918.gada 17.novembra Tautas padomes sēdes protokola nolasīšanas G.Zemgals paziņoja, ka suverēnā valsts vara Latvijā ir nonākusi Tautas padomes rokās. Pēc tam K.Ulmanis Pagaidu valdības vārdā pasludināja neatkarīgas un demokrātiskas Latvijas nodibināšanu. Klātesošie šos vārdus pagodina ar himnu “Dievs, svētī Latviju!”, kuru ar operas kori fonā nodziedāja trīs reizes. Tam sekojošā uzrunā Pagaidu valdības vadītājs paziņoja, ka tās neatliekams uzdevums būs “Latvijas valsts izbūve un nostiprināšana uz ārieni un iekšieni”. Latvijā visi pilsoņi būs vienlīdzīgi un ir aicināti piedalīties valsts dzīvē neatkarīgi no viņu etniskās piederības. Latvija “būs demokrātiska taisnības valsts, kurā nedrīkst būt vietas ne apspiešanai, ne netaisnībai”, jaunās valsts pamatprincipus iezīmēja K.Ulmanis. Līdz Satversmes sapulcei visa izpilde vara atrodas Pagaidu valdības rokās. Saskaņā ar Tautas padomes politisko platformu “Latvijas Satversmes sapulce sasaukama pēc iespējas drīzākā laikā”. Vēsturisko sēdi noslēdzot, G.Zemgals nāca klajā ar aicinājumu visiem tautas dzīvajiem spēkiem nākt talkā grūtajā Latvijas veidošanas darbā. “Vienīgā mūsu vēlēšanās – lai Latvijai saules mūžs! Lai dzīvo demokrātiskā Latvija!” Šiem vārdiem atkal sekoja himnas nodziedāšana.

18. novembris – Latvijas Neatkarības proklamēšanas diena

Katru gadu 18. novembrī Latvijā tiek svinēta Neatkarības proklamēšanas diena – viens no svarīgākajiem notikumiem mūsu valsts vēsturē. Tieši šajā dienā 1918. gadā tika pasludināta Latvijas Republika. Tas ir laiks, kad mēs atceramies mūsu valsts vēsturi, cīnījāmies par brīvību un ar lepnumu skatāmies nākotnē.

Arī Rīgas Zolitūdes ģimnāzija ik gadu pievērš īpašu uzmanību šim notikumam, organizējot patriotiskus un izzinošus pasākumus. Šogad skola izcēlās ar īpaši sirsnīgu un daudzveidīgu programmu, kas ļāva skolēniem iepazīt Latvijas kultūru un vēsturi dziļāk.

Svētku rīts skolas pagalmā

Latvijā 18. novembris tiek uzskatīts par brīvdienu, šogad tas iekrita pirmdienā, tāpēc sākām svinēt piektdien. Piektdienas rīts sākās ar patiesi patriotisku noskaņu. Pie skolas ieejas skanēja latviešu tautas un patriotiskās dziesmas, kas radīja īpašu svētku atmosfēru. Visi ienākošie skolēni un skolotāji tika sagaidīti ar sirsnību – ieeja bija izrotāta ar svecēm, kas veidoja latviešu rakstu zīmi “Māras krusts”. Šī simboliskā dekorācija atgādināja par latviešu tautas vēsturiskajām saknēm un kultūras mantojumu.

Svētku ieskaņas pasākums – Latvijas vēstures stāsts

Jau piektdien, 15. novembrī, skolā notika īpašs pasākums, kas bija kā dāvana visiem skolēniem un skolotājiem. Skolu apciemoja vīri – vēstures entuziasti, kuri ar savu priekšnesumu iedvesmoja un aizkustināja ikvienu. Viņi stāstīja par Latvijas vēsturi ne tikai vārdos, bet arī ar dziesmām un īpaši emocionāliem stāstiem. Spēcīgas balsis piepildīja skolas aktu zāli, radot klātesošajiem īpašu patriotisma sajūtu.

Skolēni ar interesi klausījās, kā mūsu valsts tika veidota caur grūtībām un kā latviešu tauta spēja saglabāt savu identitāti cauri laikiem.

Izzinošās aktivitātes stacijās

Svētku nedēļa Rīgas Zolitūdes ģimnāzijā neaprobežojās tikai ar priekšnesumiem. Skolēniem tika piedāvātas aizraujošas aktivitātes – pa visu skolu bija izvietotas sešas izzinošas stacijas, saistītas ar Latviju, tās simboliem un vēsturi, kurās varēja piedalīties ikviens. Piemērs, viena no stacijām :

- Latvju zīmju stacija: Šeit skolēni iepazinās ar latviešu tautas rakstu zīmēm, kā arī mācījās sakārtot tās pēc nosaukumiem un uzzināt to nozīmi.

Katrs dalībnieks saņēma īpašu pateicību par piedalīšanos, un staciju aktivitātes ļāva ne tikai jautri pavadīt laiku, bet arī iemācīties ko jaunu par Latviju.

Šī svētku nedēļa Rīgas Zolitūdes ģimnāzijā bija ne tikai patriotiska, bet arī ļoti izglītojoša. Ikviens, no mazākajiem skolēniem līdz vecāko klašu jauniešiem, varēja justies kā daļa no Latvijas lielās vēstures un kultūras stāsta.

Lai dzīvo Latvija!

10 INTERESANTI FAKTI, KO TU NEZINĀJI PAR ZIEMASSVĒTKIEM

Tuvojas gada košākie un gaidītākie svētki – **Ziemassvētki**. Gaismiņas iemirdzas pat tālākajā sētā, zem kājām gurkst sniegs un sirds gavilē patiesā bērna priekā. Iespējams, kādam šie svētki asociējas tikai ar gardumiem, izrotātu eglīti un dāvanām, taču ir vēl tik daudz aizraujošu un interesantu faktu un notikumu, kas ļauj mums svinēt šos svētkus tādus, kādus tos pazīstam šodien. Te būs 10 fakti, ko tu, visticamāk, nezināji par Ziemassvētkiem:

ZIEMASSVĒTKU EGLĪTEI IR SENAS SAKNES

Kaut daudziem Ziemassvētki ir Kristus piedzimšanas svētki, izrādās, populārā tradīcija – Ziemassvētku eglītes ienešana mājās, ir daudz senāka un nesaistīta ar kristietību. Jau senajā Ēģiptē un Romā ziemas saulgriežu laikā mājas tika izrotātas ar mūžzaļiem zariem, cerot aizbaidīt ļaunos garus un atgādinot iemītniekiem par pavasara tuvošanos. Šī tradīcija turpinājās arī kristietībā. Pirmā rakstveida liecība par izrotātu Ziemassvētku eglīti nāk no Rīgas. Vietējās tirgotāju gildes vīri tirgus placī izrotāja koku, ap to gāja rotaļās un dejās, bet pēc tam aizdedzināja. 16. gadsimtā Vācijā kristieši sāka ienest Ziemassvētku eglītes savās mājās, savukārt Apvienotajā Karalistē šī prakse kļuva īpaši populāra 19. gadsimta vidū, kad karaliene Viktorija, princis Alberts un viņu bērni tika attēloti laikrakstā The Illustrated London News, stāvot ap galveno Ziemassvētku eglīti Vindzoras pilī.

ROTĀJUMU VIETĀ ROZES UN ĀBOLI

Pirmā Ziemassvētku eglīte Rīgā esot rotāta ar mākslīgām rozēm. Rozes tika izmantotas daudzus gadus un uzskatītas par Jaunavas Marijas simbolu. Līdz 17. gadsimtam Vācijā bija ierasts izrotāt Ziemassvētku eglītes ar āboliem. Dažās Austrijas un Vācijas daļās eglītes tika pakarinātas pie griestiem. Tās bieži dekorēja ar apzeltītiem riekstiem un sarkanām papīra strēmelītēm. Vēlāk kokos sāka karināt arī konfektes un saldumus. Ēdamie rotājumi kļuva tik populāri, ka eglītes bieži dēvēja par “cukurkokiem”. Pirmie raksti, kur minēta aizdegtu sveču izmantošana Ziemassvētku eglīšu rotāšanai, nāk no 18. gadsimta Francijas.

RŪDOLFU RADĪJA REKLĀMAS TEKSTU AUTORS

Ziemeļbriedi Rūdolfu ar sarkano degunu 1939. gadā Čikāgā izveidoja Montgomery Ward universālveikala reklāmas tekstu autors Roberts L. Mejs. Katru gadu veikala Ziemassvētku vecītis bērniem dāvināja krāsojamās grāmatas. Rūdolfas stāsts pirmajā publicēšanas gadā tika pārdots 2,4 miljonus eksemplāru. Interesanti, ka Rūdolfu gandrīz nosauca par Rollo vai Redžinaldu, kas šobrīd šķiet neiedomājami.

DĀSNAIS BĪSKAPS MŪSDIENU ZIEMASSVĒTKU VECĪŠA PRIEKŠTECIS

Tiek uzskatīts, ka Ziemassvētku vecīša pirmsākumi meklējami jau 4. gadsimtā — kāds kristiešu bīskaps atdevis savu lielo mantojumu nabadzīgajiem un izglābis sievietes no verdzības. Nīderlandiešu valodā viņa vārds bijis Sinter Klaas, kas vēlāk angļu valodā kļuva par Santa Klausu.

SLEPENĀIS VECĪTIS – SENA TRADĪCIJA

Daudzi iemīlojuši Ziemassvētku laikā spēlēt Slepeno Ziemassvētku vecīti jeb Secret Santa, kas ir lieliska apdāvināšanās spēle draugu, ģimenes vai kolēģu lokā. Tā ir tradicionāla rietumu tradīcija. Daži uzskata, ka filantrops Lerijs Dīns Stjuarts nāca klajā ar ideju dāvināt noslēpumainas dāvanas svētku laikā. Citi apgalvo, ka šī tradīcija aizsākusies Skandināvijā. Lai gan neviens īsti nav pārliecināts par šīs jautrās tradīcijas precīzu izcelsmi, tā pazīstama gandrīz visā pasaulē. Tā ir arī Skrivanek biroja ilggadējā Ziemassvētku tradīcija. Kolēģi izlozē, kuram darbiniekam dāvaniņa jāpasagatavo, un nedēļas laikā līdz pat Ziemassvētkiem atstāj mazus pārsteigumus izlozētajam kolēģim, kurš līdz pat pēdējai dienai nezina, kurš dāvanas atstājis. Noslēdzošajā svētku sanāksnā katram ir iespēja minēt, kurš tad ir bijis Slepenais Ziemassvētku vecītis.

ZVANIŅŠ SKANĒJA PAVISAM CITOS SVĒTKOS

Izrādās, ka dziesma “Zvaniņš skan” (Jingle Bells) sākotnēji bija paredzēta pavisam citiem svētkiem. Amerikāņu komponists Džeimss Lords Pīrponts uzrakstīja dziesmu ar nosaukumu One Horse Open Sleigh savas baznīcas Pateicības dienas koncertam 19. gadsimta vidū. Pēc tam 1857. gadā dziesma tika atkārtoti izdota ar nosaukumu, kuru mēs visi zinām. Šodien tā joprojām ir viena no populārākajām Ziemassvētku dziesmām un tulkota vairāk nekā 70 valodās.

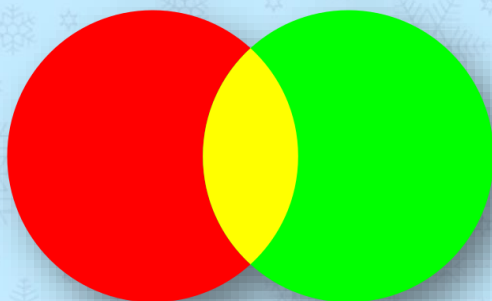
ZIEMASSVĒTKU VECĪŠA TĒLS

Ziemassvētku vecīti mēs iztēlojamies kā omulīgu, sirnu vīru sarkanā kostīmā un cepurē, taču sākotnēji tēls nav bijis tik konkrēts. Daži cilvēki apgalvo, ka mūsdienu Ziemassvētku vecīša tēlu radīja Coca-Cola, taču tā nav taisnība. 1823. gadā amerikāņu rakstnieks Klements Klārks Mūrs popularizēja pašreizējo Ziemassvētku vecīša vizuālo izskatu savā dzejolī Twas The Night Before Christmas. Karikatūrista Tomasa Nasta 1881. gada ilustrācija Mūra dzejolim ir kļuvusi ikoniska un palīdzējusi Ziemassvētku vecītim neatgriezeniski pieņemt tā pašreizējo izskatu. Coca-Cola pasūtīja Ziemassvētku vecīša attēlojumu tikai 1931. gadā.

TRĪS SVĒTKU KRĀSAS

Izrādās Ziemassvētkiem ir trīs, nevis divas krāsas. Sarkans, zelts un zaļš! Zaļais jau izsenis bijis dzīvības un atdzimšanas simbols, sarkans simbolizē Kristus asinis, savukārt zelts ir gaismas un bagātības simbols.

LIELĀKĀ DĀVANA – BRĪVĪBAS STATUJA

Izrādās, ka Brīvības statuja Ņujorkā ir pati lielākā Ziemassvētku dāvana pasaulē. Tā ir 93 metrus augsta un sver 225 tonnas. 1886. gada Ziemassvētku dienā Francija to uzdāvināja ASV, pieminot Francijas un ASV aliansi Amerikas revolūcijas laikā.

SVIN LIELĀKĀ PASAULES DAĻA

Vai zinājāt, ka Ziemassvētkus oficiāli svin vairāk nekā 160 valstis visā pasaulē? Turklāt cilvēki aptuveni 20 citās valstīs piedalās ar Ziemassvētkiem saistītos pasākumos un tos atzīmē, lai gan tie nav viņu oficiālie svētki.

Skrivanek novēl arī Tev gaišus, skaistus un sirsnīgus Ziemassvētkus!

Čehu valodā – *Veselé Vánoce!*

Dāņu valodā – *Glædelig Jul!*

Somu valodā – *Hyvää Joulua!*

Franču valodā – *Joyeux Noël!*

Vācu valodā – *Fröhliche Weihnachten!*

Grieķu valodā – *Καλά Χριστούγεννα / Kala Christougena!*

Itāļu valodā – *Buon Natale!*

Norvēģu valodā – *God Jul!*

Portugāļu valodā – *Feliz Natal!*

Spāņu valodā – *¡Feliz Navidad!*

Pirmā pieredze “Succeed In Business” programmā

Pirmais starptautiskais pasākums programmā “Succeed In Business”, kurš notika 11.-12. novembrī, man kļuva par īstu atklājumu. Izjutu neticamu prieku, strādājot komandā, kurā mūs vieno ne tikai kopīgi mērķi, bet arī vēlme pēc kaut kā vairāk – radīt savas biznesa idejas un īstenot sapņus par savu biznesu. Strādājot 5-6 cilvēku grupā, mēs apspriedām idejas, analizējām iespējas un, galvenais, atbalstījām cits citu. Bija ļoti vērtīgi dalīties pārdomās un dzirdēt jaunas perspektīvas angļu valodā, ko mēs visi saprotam. Ir sajūta, ka esam jau starptautiska komanda!

Mentori radīja īpašu atmosfēru. Tā nebija tikai komunikācija, bet gan īsta iedziļināšanās viņu stāstos, kas bija pilni veiksmes, grūtību un nenovērtējamu mācību. Šie cilvēki ir piedzīvojuši kāpumus un kritumus, veidojot jaunus uzņēmumus un attīstot savu biznesu. Viņi mūs iedvesmoja nepadoties un atgādināja, ka business nav tikai peļņa, bet arī kaisle, drosme un pacietība.

Šī konference bija lielāka projekta pirmā daļa, kuras mērķis ir palīdzēt jauniešiem no Latvijas, Igaunijas un Somijas pārvarēt bezdarba un iespēju trūkuma problēmas. Mums, jauniem cilvēkiem, aiz muguras nav lielas pieredzes, un dažreiz tāpēc mēs nonākam sarežģītā situācijā. Taču tieši šādi projekti palīdzoticēt sev un dod iespēju sākt. Šis seminārs parādīja, ka katrs no mums ir spējīgs ne tikai meklēt darbu, bet arī to radīt, paverot jaunas perspektīvas sev un citiem.

Projekts mūs apvienoja daudzfunkcionālās starptautiskās komandās, un es sapratu, ka business nav tikai valsts, tā ir pasaule. Mums bija iespēja ienirt trīs valstu biznesa vidē, redzēt, kā strādā uzņēmumi, kur un kas ir pieprasīts. Iedvesmojošā ideja, ka mūsu projekts varētu ieņemt savu vietu tirgū, radās pateicoties tieši šādai konferencei. Mēs ne tikai mācījāmies, bet arī sapņojām un veidojām ilgtermiņa sakarus, un es ticu, ka tie palīdzēs ikvienam no mums izveidot kaut ko patiesi svarīgu, iespējams, pārveidojot biznesa vidi un mūsu dzīvi.

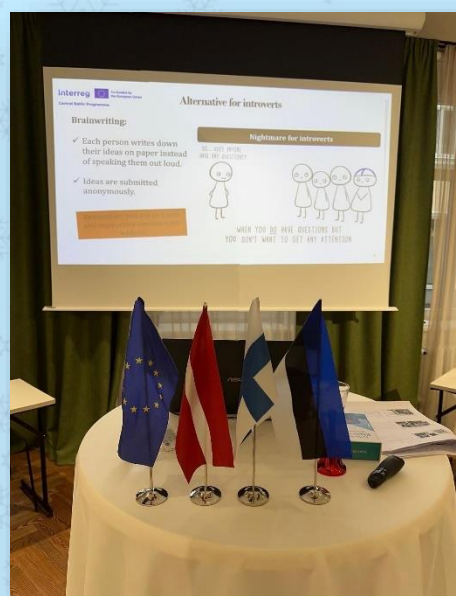
Maksims Paņuškins 12.a

Divu dienu garumā piedalījies biznesa konferencē, kas notika viesnīcā Konventa sētā no plkst. 10:00 līdz 17:00. Konference pulcēja 15 dalībniekus no Latvijas, Igaunijas un Somijas, kas veicināja interesantu starpkultūru pieredzes un ideju apmaiņu. Katru dienu mēs strādājām ar aktuālām tēmām, piemēram, ideju ģenerēšanu un atlasī, lēmumu pieņemšanu, biznesa paplašināšanu un atgriezeniskās saites saņemšanu. Programma ietvēra dažādus uzdevumus, kurus pildījām mainīgās grupās, kas palīdzēja skatīties uz uzdevumiem no dažādiem skatu punktiem un attīstīt komandas darba prasmes.

Pasākums bija labi organizēts: katru dienu mums tika nodrošinātas pusdienas, kas ļāva vairāk koncentrēties uz mācībām un tīklošanu. Konference nākotnē var dot vērtīgu pieredzi biznesa veidošanā un vadīšanā, kā arī apliecību par kursa pabeigšanu.

Vadims Kovaļevskis 12.a

2024. gada 11. un 12. novembrī mēs, četri Rīgas Zolitūdes ģimnāzijas 12. a klases skolēni - Maksims Vorobjovs, Arturs Zamerovskis, Vadims Kovaļevskis un Maksims Paņuškins piedalījāmies starptautiskajā projektā “Succeed in Business”. Pasākums notika Rīgā, viesnīcā “Konventa Sēta” konferenču zālē, tajā piedalījās jaunieši no tādām valstīm, kā Latvija, Igaunija un Somija. Divu dienu aktivitātes aizritēja nepārtrauktā ideju un pieredzes apmaiņā uzņēmējdarbības jomā.

Pasākuma ietvaros mēs klausījāmies ekspertu lekcijas, piedalījāmies interaktīvajās diskusijās un veicām praktiskus uzdevumus. Viens no aizraujošākajiem momentiem bija darbs komandās, kuras nepārtraukti mainījās, šāda rotācija sniedza iespēju sadarboties ar dažādu tautību pārstāvjiem. Šī daudzveidība veicināja atvērtību, ļāva uz klausīt dažādus viedokļus un dalīties pieredzē. Angļu valodas lietojums bija vienojošs faktors, un valodas barjeras praktiski nebija, tas sekmēja draudzīgas un nepiespiestas atmosfēras un katra dalībnieka labbūtības veidošanos.

Neskatoties uz projekta organizācijas augsto līmeni, pusdienu laikā noticis neliels pārpratums, restorānā ne visi dalībnieki saņēma pasūtīto ēdienu. Jāatzīmē, ka organizatori operatīvi reaģēja uz situāciju, un problēma tika atrisināta.

Svarīgs aspekts šī projekta īstenošanā ir Eiropas Savienības finansējums, pateicoties tam visi izdevumi – izmitināšana, ēdināšana un ceļa izdevumi, neprasa dalībnieku personīgus ieguldījumus.

Manuprāt, šis projekts ir unikāla iespēja attīstīt gan personīgās, gan profesionālās prasmes, kuras noderēs nākotnē. Es īpaši augsti novērtēju sadarbības iespējas starptautiskajā līmenī, kas mūsu inkluzīvajā un globālajā pasaulē palīdz labāk izprast dažādas kultūras un iepazīt biznesa pieeju daudzveidību dažādās valstīs.

Ceru, ka projekta 2. posms, kas notiks šī gada decembrī Somijā, būs tikpat daudzsološs!

Maksims Vorobjovs 12.a

“Riga Beaver Cup” starpskolu debašu turnīrs Rīgas Zolitūdes ģimnāzijā

2024. gada 12. decembrī Rīgas Zolitūdes ģimnāzija organizēja “**Riga Beaver Cup**” starpskolu debašu turnīru.

Projekta darba kursa ietvaros un izrādot iniciatīvu to vadīja mūsu 11.b klases skolnieces Nikola Žinkeviča un Liza Zavadska, un turnīru atbalstīja mūsu skolotāju un vidusskolēnu kopiena, kuri darbojās kā tiesneši, laika uzraugi un organizatori.

Turnīrā piedalījās sešpadsmit komandas, pārstāvējot RTU Starptautisko zinātņu un tehnoloģiju skolu, Rīgas 22. vidusskolu, Rīgas 95. vidusskolu un, protams, arī Rīgas Zolitūdes ģimnāzijas debatētāju kopieni!

Turnīrs bija improvizācijas formātā – tēmas tika paziņotas tikai 20 minūtes pirms katras kārtas. Katra komanda piedalījās divās kārtās.

Pirmā riņķa tēma bija: “Skolu gala eksāmeni būtu jāatceļ.”

Otrā riņķa tēma bija: “Vai mākslīgā intelekta sistēmām var patiesi uzticēties pieņemt ētiskus lēmumus?”

Finālisti tika izvēlēti, pamatojoties uz individuālajiem punktiem no abām kārtām. Finālā tika izveidotas improvizētas komandas, apvienojot labākos runātājus no dažādām skolām. Fināla tēma tika izvēlēta nejauši, un to izlozēja auditorijas pārstāvis skolas aktu zālē, izvēloties nejaušu lapiņu ar tēmu: “Mums vajadzētu pievērst vairāk uzmanības atkritumu pārstrādei un apsaimniekošanas sistēmu uzlabošanai, nevis plastmasas aizliegumu ieviešanai.”

Fināls bija unikāls ar to, ka komandām nācās pielāgoties dažādībai un sadarboties ar cilvēkiem, kurus viņi gandrīz nepazīna – īpaši svarīga prasme mūsdienu pasaulē!

Apsveicam uzvarētājus:

🏆 1. vieta: Sofija Čestniha (RZG), Matīss Liepnieks (ISST), Valentīns Ošmjans (22.vsk)

🏆 2. vieta: Jegors Bovturkēvičs (RZG), Kirils Brjuhoveckis (95.vsk), Artūrs Gaiķens (RZG)

🏆 Labākie runātāji: Kira Selihova (RZG), Eva Anna Bartpurviņa (RZG), Anna Sizova (RZG), Aleksandrs Semenovs (ISST), Anna Kalniņa (ISST), Kristiāna Solima (ISST), Polina Hrušova (RZG), Maija Bauma (22.vsk), Artūrs Milužs (95.vsk), Vladlens Vojevodins (95.vsk).

Sirsnīgi pateicamies visiem dalībniekiem un skolotājiem un skolēniem brīvprātīgajiem, kuri ieguldīja savu darbu šī turnīra izveidē.

Turnīra organizēšana palīdzēja atklāt jaunas sadarbības iespējas, priecāties par mūsu skolēnu sasniegumiem un ieskatīties turpmākās attīstības perspektīvās. Novērtēsim iegūtās vērtīgās mācības un turpināsim virzīties uz priekšu pretim jauniem horizontiem.

2025.-2026. gadā mēs turpināsim sadarbību ar RTU ISST Nordplus Junior projekta "DABA Hub" projekta ietvaros, kā arī plānojam organizēt vēl vairāk turnīru Rīgas Zolitūdes ģimnāzijā.

Interesants fakts: Bebris, turnīra talismans, ir neatlaidības un komandas darba simbols. Beбри ir pazīstami ar savu spēju veidot sarežģītus dambjus un mājokļus, kas prasa neticamu sadarbību un problēmu risināšanas prasmes – īpašības, kas ir būtiskas lieliskiem debatētājiem!

Skolotāji:

Veronika Skripačova,
Žanna Daragane,
Adriāna Martinkēviča,
Anna Pjatecka

Skolotāja cilvēcība vai kā savienot savu profesiju un personīgās intereses

- Mūsu skola ir daudzveidīga, un skolotāju sastāvs nav izņēmums. Mūsu skolotāju vidū ir visdažādāko paaudžu pārstāvji ar dažādām mācību metodēm un personīgo pieredzi. Viena no tām nenoliedzami spilgta personība ir Adriāna Martinkēviča. Šogad laikrakstam radās iespēja uzdot viņai dažus jautājumus, un mēs labprāt dalīsimies tajā, ko uzzinājām, ar Jums, mīļais lasītāj!

- Kas Jūs pamudināja kļūt par skolotāju?

- Sāksim ar to, ka neplānoju kļūt par skolotāju. Tā ir izveidojušies dzīves apstākļi. Neskatoties uz to, esmu priecīga, ka tieši tā viss sanāca. Patiesībā pirmā izglītība man nav pedagoģiskā, to ieguvu jau pēc maģistratūras beigšanas, lai strādātu skolā. Es sāku strādāt, un šo darbu es ļoti iemīlēju. Tas ir radošs darbs. Darbs ar bērniem ir iespēja veidot mācību procesu, vadoties no saviem apsvērumiem. Tā ir komunikācija. Šis darbs prasa psiholoģisku pieeju, lai ieinteresētu bērnus. Tas viss sekmēja to, ka mūsu skolā es nepaliku ne vienu, ne divus gadus, un tagad tas ir tieši tas, kas man sagādā baudu diendienā. Esmu laimīga, ka varu iet uz darbu ar vieglu dvēseli. Tas ir kaut kas tāds, kas mani patiešām dara laimīgu.

- Es mācījos Rīgas Zolitūdes ģimnāzijā. Jau toreiz sirsnīgi izteicos par saviem skolotājiem. Tagad viņi ir mani kolēģi. Tas droši vien bija mans darba sarežģītākais aspekts. Redzēt bijušajos skolotājos savus draugus un kolēģus ir neparasta sajūta. Jāatzīst, ka skolotāji mums ir lieliski. Pateicoties viņiem, es varēju viegli iestāties universitātē. Šī manas dzīves daļa bija mazāk jautra un darbietilpīgāka. Esmu mācījusies ļoti daudz un visos diennakts laikos. Mācības bija ārkārtīgi intensīvas. Pateicoties bāzei, ko deva vidusskola, es mācījos bez īpašiem sarežģījumiem, universitāte man deva pārlicinošu startu akadēmiskajā pasaulē. Mācos joprojām, tagad jau doktorantūrā, turpinu iekarot zinātnes granītu.

- Kā Jūs varētu raksturot attiecības ar skolēniem?

Protams, es varu runāt tikai par sevi, un visobjektīvākās atbildes sniegs paši skolēni - tas, cik ērti viņiem ir atrasties manās stundās, cik ērti ir komunicēt ar mani ne tikai kā skolotāju, bet arī kā ar cilvēku. Es vispār uzskatu, ka saskarsmē ar skolēniem ir nepieciešams būt vairāk nekā skolotājam – ir jābūt cilvēkam. Bērni ir neaizsargāti pret aizmāršību, nenopietnību un pārejošu slinkumu, un pret viņiem jāizturas ar sapratni. Visā jāatrod kompromiss un līdzsvars, tā arī ir skolotāja misija: ne tikai mācību vielas pasniegšana, bet arī palīdzība tēmas realizēšanā, paskaidrojot, kāpēc viņiem var būt nepieciešama viena vai otra tēma turpmākajā dzīvē, un, protams, vienkārši būt cilvēkam.

- Ja Jūs nebūtu skolotāja, kādu profesiju izvēlētos?

Labs jautājums, bet neesmu vēlējuma izteiksmes fans. Es esmu skolotājs, un ar to es ļoti lepojos.

- Ar ko Jūs nodarbojaties ārpus skolas?

Ārpus skolas arī aktīvi uzstājos kā sabiedrisks darbinieks. Uzņemu video par dažādām tēmām, arī izglītības nozari. Salīdzinoši nesen atvēru savu Youtube kanālu – AdrianaAsk. Novembrī tajā iznāca pirmā intervija – ar Mihailu Samoilovu, kurš ir vadošais spēlētājs pludmales volejbolā un arī mūsu skolas absolvents. Tuvākajā laikā gaidāms video par Eiroparlamentu un to, kā tas darbojas (P.S. uz šīs intervijas iznākšanas brīdi šis video jau ir pieejams skatīšanai). Starp citu, mēs aktīvi piedalāmies debatēs angļu valodā, un šogad mūsu komanda izcīnīja pirmo vietu un uzvarēja braucienā uz Eiroparlamentu, par ko arī būs mans nākamais video. Papildus sabiedriskajai darbībai mācos doktorantūrā, pasniedzu universitātē. Man patīk sportot, pavadīt laiku kopā ar draugiem un izbaudīt nesteidzīgo dzīves ritējumu, kas, jāatzīst, nenotiek bieži, ņemot vērā manu profesiju.

- Ar kādu sasniegumu profesionālajā jomā Jūs lepojaties visvairāk?

Lepojos ar saviem audzēkņiem, ar katru no viņiem. Mans galvenais sasniegums ir tas, ka es saviem skolēniem dodu iespēju kļūdīties. Maniem skolēniem ir gan sasniegumi, gan neveiksmes, jo tur jau arī slēpjas mācību un skolotāja profesijas jēga.

Avīze pateicas Adriānai Martinkēvičiai par sniegtajām atbildēm!

Nika Mahoņina 12.a

Zelta pildspalvas

Skolas laikraksta "EGOZA" redaktore intervēja mūsu skolas direktores vietnieci, cienājamo Veroniku Skripačovu. Viņa bija viena no nominantēm *Zelta pildspalvas* balvai 2024. gadā. Apbalvošanas ceremonija notika 11. novembrī, un tā tika organizēta visaugstākajā līmenī, pateicoties Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta departamenta pūlēm. Šī balva ir ne tikai atzinības simbols, bet arī spilgts apliecinājums mūsu skolotāju profesionalitātei, ieguldītajam darbam un pašizliedzībai. Jau 29 gadus mūsu skolotāji ir vairākkārt ieguvuši šo balvu, ar savu piemēru apliecinot vēlmi pilnveidoties, pedagoģisko prasmi un mīlestību pret skolēniem, jo mūsu skolā strādā īsti profesionāļi, kas ir uzticīgi savam pedagoģiskajam aicinājumam.

1) Kādas emocijas Jūs izjutāt, kad uzzinājāt par savu uzvaru?

Noteikti ļoti pozitīvi, milzīgs paldies skolai par to, ka novērtēja manu darbu.

2) Vai Jūs gaidījāt, ka saņemsiet šo balvu, vai arī tas Jums bija patīkams pārsteigums?

Es zināju par nomināciju, bet vienmēr šo lēmumu pieņem pilsētas Izglītības komisija, pamatojoties uz saviem kritērijiem. Protams, es zināju, ka esmu izvirzīta, bet tomēr tas bija negaidīti. Liels paldies skolas vadībai, skolēniem un viņu vecākiem par uzticēšanos.

3) Ko Jums nozīmē uzvara šajā konkursā? Kādu vietu tā ieņem Jūsu profesionālajā karjerā?

Galvenais ir apmierinātība un darbs katru dienu. Mēs nestrādājam par atlīdzību, bet gan par rezultātu, lai skolēniem katra nākamā nodarbība būtu interesantāka un informatīvāka. Katram skolotājam galvenais ir skolēnu uzvaras olimpiādēs, eksāmenos, pat katrā stundā, kad skolēns ir iemācījies kaut ko jaunu mazie skolēnu panākumi ir gan mūsu atlīdzība, gan uzvara. Sakiet vairāk pateicības vārdu skolotājiem, viņi to ļoti novērtē.

4) Kāda loma šo panākumu sasniegšanā bija Jūsu kolēģiem, skolēniem vai ģimenei?

Esmu ļoti pateicīga savai skolai, kurā strādāju, agrāk tajā mācījos. Esmu pateicīga kolēģiem, kuri man palīdzēja, kad pirms daudziem gadiem sāku strādāt skolā. Viņu atbalsts, padoms, spēja palīdzēt, atbalstīt īstajā brīdī - tas viss man deva iespēju mīlēt šo profesiju, saprast un nebaidīties. Daudzi jaunie skolotāji diemžēl neuzkavējas skolā. Pateicoties kolektīva, direktora, citu vadītāju un kolēģu atbalstam, varau justies pārliecinātāka šajā profesijā.

Protams, liels paldies ģimenei, jo visa mana ģimene dzīvo skolas dzīvi: gan vīrs, gan meita. Viņi vienmēr priecājas par manām idejām un visu, kas notiek skolā. Viņi atbalsta, zīmē, līmē, raksta, piedalās visā, visos projektos. Galvenais, ar interesi un dvēseli, nekad nav pārmetumu un nesaskaņu, viņi ļoti interesējas par skolas dzīvi. Mans vīrs pēc izglītības arī ir skolotājs, bet viņš nestrādā izglītības jomā, bet esam uz viena viļņa. Skolā strādā mana mamma, mums ir diezgan interesantas attiecības: es atvedu mammu strādāt skolā, un skolā strādā mana māsa, tāpēc ir liels atbalsts. Kas attiecas uz skolēniem, tas ir pats interesantākais.

Mana lielā mīlestība skolā ir debates un viss, kas ar tām saistīts, Es ar nepacietību gaidu katru ceturtdienu un piektdienu, kad mēs satiekamies. Pati skolā biju dedzīga debatētāja kopš 9. klases. Esmu pateicīga skolotājiem, kas mani ieveda debatēs, tā ir Nellija Roslika, angļu valodas skolotāja, un Marina Djadenko, viņa bija latviešu valodas skolotāja. Mēs braucām pa Latviju, piedalījāmies visdažādākajos turnīros, un, protams, tas iekrita dvēselē, joprojām palīdz strādāt tālāk.

5) Vai ir kaut kas, kas iedvesmo Jūs strādāt katru dienu?

Ikdienā mani iedvesmo tas, ka katra skolas diena neizskatās pēc iepriekšējās. Es uzskatu, ka skolotāji ir laimīgi cilvēki, jo mums ir ļoti daudzveidīgs darbs; tas nekad nav garlaicīgi, visu laiku kaut kas notiek. Mūsu darbā ir ļoti daudz svētku mirkļu. Es vairs nevaru iedomāties nevienu citu profesiju, kurā ir tik daudz svētku sajūtu. Turklāt mēs atrodamies pastāvīgā saziņā ar jauniešiem, un tas ir lieliski.

6) Ko Jūs vēlētos pateikt tiem, kas tikai sāk savu ceļu un sapņo gūt panākumus pedagogiskajā jomā?

Es gribētu vispār teikt, ka skolotāja darbs ir viena no labākajām profesijām. Jūs jautāsi, kāpēc? Pirmkārt, tāpēc, ka tas ir sociāli noderīgs darbs, cilvēks jutīsies vajadzīgs un noderīgs. Otrkārt, pati skolas dzīve ir piepildīta ar kustību un attīstību, skolotāji visu laiku attīstās, iet uz priekšu, viņiem visu laiku jāsaprot, kas virza jauniešus, jāattīstās savā priekšmetā. Tā ir brīnišķīga profesija. Nav taisnība, ka nav iespējams nopelnīt iztiku, tā ir absolūta nepatiesība. Tā ir brīnišķīga un daudzsološa profesija! Informācijas tehnoloģiju un mākslīgā intelekta laikmetā tā ir viena no tām profesijām, kas, visticamāk, netiks aizstāta.

Liels paldies Veronikai Skripačovai par interesanto sarunu!

Ksenija Nikitina 12.a

Attiecību un mīlas horoskops 2025. gadam

Laika nogrieznis, ko saucam par gadu, atkal ir noslēdzies, un atkal pamodusies vēlme ieskatīties aiz laika aizkariņa kaut vai ar acs stūrīti, kaut vai saņemot norādi par pareizo virzienu vai īsto brīdi.

2024. gada 10. februārī atlidojušais Koka pūķis bija spēcīgs un diezgan sarežģīts radījums. Viņš bija vienlīdz spējīgs gan uz pozitīvām, gan negatīvām darbībām, tomēr abos gadījumos viņu vadīja godīgi un patiesi nodomi. Tomēr viņš dažkārt kļuva par drāmas vai izmisuma vaininieku. Visā citā, kas neattiecas uz ģimeni, pieņēma impulsīvus un radikālus lēmumus, veidoja savienības uz riska robežas.

2025. gada 29. janvārī gada ķeizarienes troni pielaikos Zaļā koka čūska. Rietumu pasaulē čūska nav visai ieredzēta, kā nekā sātans kārdināja Ievu, izmantojot čūsku. Vairākkārt uzsvēta tās spēja būt ļaunai un indīgai. Austrumu pasaulē čūska ir ārkārtīgi apburoša, gudra, intuitīva, bet arī paslinka un greznību mīloša. Savu vēlmju apmierināšanai spēj savienot nesavienojamo.

Mīlas lietās čūska neuzķersies uz vienkāršiem glaimiem un tukšiem slavinājumiem. Arī ar seksapīlu un ārējo skaistumu vien cauri tikt būs grūti. Tiks pagērēts prāts, spēja būt noderīgam un vēlme pēc nopietnām attiecībām.

Tā kā attiecībās čūska ar pārlietu uzticību neizceļas un ir arī bezgala greizsirdīga, tās pārvaldītajā gadā jūtas, kaut arī īstas un patiesas, tomēr var izrādīties visai īslaicīgas un pavadītas ar pamatīgiem greizsirdības izraisītiem skandāliem.

Tomēr nenoguršu atgādināt, ka izdarīt pareizo izvēli laikā, vietā un cilvēkos varēsi vienīgi saskaņā ar sava personīgā horoskopa norādēm. Tikmēr, lasot prognozi, pafantazēsīm un paturēsīm prātā, ka čūska, lienot pa zemi, ar savu augumu izjūt visu līdz smalkākajai niansei, intuitīvi novērtē apkārtni un apkārtējos, tāpēc arī mēs mācīsimies būt smalki savā jušanā un jūtu paušanā.

Pie avīzes strādāja:

Galvenie redaktori:

Valentina Borisova

Ērika Rakovska

Dizains:

Amina Alysheva 10.b

Aleksandra Kirilova 10.b

Žurnālisti:

Kristīne Dombrovska - 1.c/4.c klases audzinātāja

Nikole Tarvide 12.b

Viktorija Nesanira 11.a

Margarita Šabrikina 11.a

Maksims Paņuškins 12.a

Vadims Kovaļevskis 12.a

Maksims Vorobjovs 12.a

Nika Mahoņina 12.a

Ksenija Nikitina 12.a

